

Francia március

2015 március 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az idén emlékezik meg Franciaország annak a nevezetes és egész Európát megrázkódtató eseménynek a kétszázadik évfordulójáról, hogy a császár 1815 márciusában erőszakkal tért vissza Elba szigeti száműzetéséből.

Érdeemes a korabeli sajtó címszavait idézni, hogy lássuk, a politikai hazugságok nyelvezete akkor sem volt idegen az újságcsinálástól.

Amikor Napóleon 1815. március 1-jén partra szállt, a hivatalos állásfoglalás szerint az emberiség ellenségének számított, így nem csodálkozhatunk azon, hogy az első cikkek egyikének a címe így hangzott: Az emberev? kijött barlangjából. A hangnem finomodása három hét alatt elképesztő attól az első döbbenetben megfogalmazott talleyrandi kitétel?l kezdve, hogy Napóleon visszatérése „a társadalom elleni merénylet”, egészen Párizs népének a császárt újra trónra emel? március 20-i tomboló lelkesedéséig. Nézzük néhány újságcikk címét, miután a „korzikait” hivatalosan törvényen kívül helyezték:

A korzikai vérfarkas Cap Juan szirtjén.

A tigris Cannes felé lopakodik.

A szörnyeteg Grenoble városában.

A zsarnok Lyonban.

Ney marsall, Moszkva hercege, Napóleon nemrég még legkedvesebb marsallja március 10-én bejelentette, hogy vasketrecben hozatja fel a „trónbitorlót”, hogy a f?város népe is láthassa, semmi ok félni t?le. – Inkább holtan hozná egy taligán – vetette oda a marsallnak Poligny alpolgármester, aki a legerélyesebb katonai fellépés híve volt. – Nem, ön nem ismeri Párizst – felelte Ney. – Hadd lássák a párizsiak!

A párizsiak – miután a marsall katonái „Éljen a Császár!” kiáltással átálltak a „trónbitorlóhoz” – lelkesen falták a híreket: Már csak hatvan lieue-re (mérőföldre) van a trónbitorló Párizstól.

Bonaparte fogadja az alkotmányos testületeket. XVIII. Lajos elhagyni készül Párizst. A császár (kisbet?vell) Fontainebleau-ba érkezett.

A Vendome-oszlopon – amelyet az 1805-ös győzelmek során lefoglalt ágyúkból öntöttek – és máshol is plakátok jelentek meg Ney marsall és hétézer embere átállása után a következő gunyoros szöveggel: „Napoleon XVIII. Lajoshoz: Kedves barátom, ne küldjön nekem több katonát. Ennyi éppen elég.” Az európai koalíció által a franciák nyakára ültetett uralkodó menekül, és papucsát ott felejtik a Tuileriákban, a királyi palotában, amely már a császár fogadására készül. „A papucsomat sajnálom a legjobban – vallotta meg XVIII. Lajos a hozzá hű Macdonald marsallnak –, egyszer majd ön is megtudja, kedves marsall, mit jelent, ha az ember elveszíti a papucsát, amely már hozzáidomult a lábhoz...” Másnap, 1815. március 20-án a Tuileriák előtt gyülekeztek párizsiak diadalordítása fogadta Napóleont: megtestesíti meg számukra Franciaországot és az elárult forradalmat. Mint egyik életrajzírója, Castelot írta, „szinte kirántják a kocsijából. Zokogásba fúló mondatok futnak át a megmámorosodott tömegen. Eleven áradat kapja hátára a Császárt, kézről kézre adják, így jut fel az emeletre”. S idézte Thiébauld bárót: „Alig három órával előbb, mint a Bourbonok katonája még ráirányítottam az ágyúimat; most úgy rémlett, ismét franciává lettem.”

Van még üzenete Napóleonnak a mai Európa számára? Talán. Ifjan, Egyiptom földjén még az is megfordult a fejében, hogy turbánt téve a fejére szultánként kényszeríti térdre Angliát. Anglia, a kor vezető nagyhatalmának politikája sok mindenben elképe az Egyesült Államok mai politikájának; egyensúlyozott az európai hatalmak közt, hogy érvényesítse gazdasági fölényét. Az angol urak szabadították Európa nyakára a cárt – mondta Napoleon az 1812-es moszkvai hadjárat után, és az 1815-öt követő szentszövetségi rendszer sok eleme – például a kis kelet-európai népek orosz érdekszférába kényszerítése, azaz Európa felosztása – az 1945-öt követő jaltai rendben még nagyobb méretekben kísértetiesen megismétlődött.

A waterloo-i csata után a Wellington győzelméről biztos hírt kapó Nathan Rothschild – miközben mindenki azt hiszi, hogy az angolok veszítettek – potom áron vásárolja fel a fél világ részvényeit. Mire pár óra után kiderült, hogy Napoleon vesztett, hatalmas vagyonok omlottak össze. S miután a napóleoni háborúk után az európai államok minden addigi mértéket meghaladóan bankkölcsonokra szorultak, Waterloótól kezdve napjainkig egyértelműen a pénzvilág határozza meg a világ és a politikusok sorsát.

„A hadsereg a gyomrával harcol” – mondta bölcs rezignációval a császár is. S hogy mikor lehetnek ismét franciák a franciák, arra a választ borítékolta a történelem.

A nemzeti érzés vállalása gyakorta vádként, a nacionalizmus pedig szitokszóként hangzik el az Európai Parlamentben, és aligha dicsérik azt az ünnepi szónokot, aki kijelentené, hogy az egyesült Európa első élharcosa az a Napoleon volt, akit a moszkvai kudarc után a visszavonulásnál gárdistái mellett württembergi, frankfurti és lengyel katonák védtek a támadó kozákoktól. Talán ezért is ellenzi a francia elnök, a szocialista Hollande, hogy Waterloo emlékére az unió egy kéteurós fémpénzt kiadjon, nehogy a kétszáz év előtti angol győzelem az első, a frankofón Európa bukását idézze fel euroszeptikus és az angolszászokat nem kedvelő körökben. (A császár genetikailag különben is tökéletesen volt, hiszen bankárok megkérdezése nélkül próbált a politikából megvételre létehozni.) Az angol újságok pedig viccelődnek, hogy nekik nem a kettes, hanem a tizenötös szám fekédné jobban: 1415-ben Azincourtnál verték tönkre a franciákat, 1715-ben a franciák támogatta skót jakobitákat, 1815-ben pedig Napóleont.

Korunk sajátja, hogy a történelem magyarázata egyben politika is. Amikor de Gaulle tábornok 1960-ban Angliába ment, tervezett ünnepi beszédét az eredetileg kijelölt Royal Gallery helyett a Westminster Hallban mondta el. Az ok, hogy nem akarta látni azt a hatalmas festményt, amelyen Wellington herceg kezét fogja a porosz Blücher tábornaggal, akinek csapatai nélkül Anglia vesztett volna. De Gaulle-nak – aki még becsületesebb nacionalista volt – a festmény nem tetszett. Igaza volt, hiszen Blücher nélkül a Waterloo pályaudvar ma nem Londonban, hanem Párizsban lenne.

magyarhirlap.hu - Tamáska Péter

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látma kell”

Ajánló